

[Poulsgaard]

fik jo at vide den anden dag, at vi så jo stort på, at man spillede fodbold i kirketiden, selv om det også var forbudt, ikke? Der er altså nogen ting, der er så fjollede og så tåbelige, at man skal se stort på dem. Når nu ministeren ikke vil være med til at ophæve denne bestemmelse, kan man så håbe på, at ministeren vil tage en snak med den kollega, der har med politiet og retsvæsenet at gøre?

Arne Christiansen (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke han vil være tilbøjelig til at anlægge et mere liberalt syn på dette formidable problem, som jo er et hjørne af ligestillingsloven, og måske dermed være med til, ikke at påvirke domstolene, det skulle ligge mig fjernt at opfordre til noget sådant, men i hvert fald måske mildne den strenge holdning hos ligestillingsrådet gennem sit gode eksempel, når jeg nu oplyser, at der faktisk eksisterer Karoline-mænd. De har optrådt ved salgsfremstød i Saudi-Arabien i hvide bukser og rødtertede skjorter. Hvis denne oplysning skulle komme bag på ministeren, kan jeg også meddele, at der absolut ikke er nogen intentioner om at anvende sexy midler til salgsfremme i denne forbindelse. Alle opkøberne er mænd.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg blev glad for et par ord fra arbejdsministeren. Jeg ved ikke, om han har regeringen med sig, og det vil jeg da så godt spørge ham om. Arbejdsministeren har nu for øvrigt givet loven et andet navn, ligebehandlingsloven; om det passer sig bedre end ligestillingsloven, ved jeg ikke, men det skal jeg ikke have noget imod. Arbejdsministeren sagde, at bortset fra sådan nogle små poppede ting, som man altid ville kunne finde, fungerer denne lov godt. Derfor vil jeg spørge, om arbejdsministeren finder ulighederne i ægteskabslovgivningen og i skattelovgivningen som værende små poppede ting.

Formanden:

Ja, det sidste spørgsmål ligger jo uden for det spørgsmål, der er stillet, medmindre det alene drejer sig om Karolinepigernes ægteskab.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Ja, og i så fald ville det falde helt uden for spørgsmålet, alene af den grund, at jeg har ingen mulighed for at kommentere verserende sager for domstolene.

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Christiansen, at en af de ting, som jeg er sikker på hr. Arne Christiansen og jeg er meget glade for at vi fik gennemført, da vore to partier havde regeringssamarbejde, og hvor hr. Arne Christiansen og jeg – i hvert fald jeg – havde den fornøjelse at sidde i regering med hr. Arne Christiansen – og med rette er stolte over, er gennemførelsen af loven om ligebehandlingen af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse, uddannelse osv.

Loven hedder, det være et svar til fru Kirsten Jacobsen, i daglig tale ligebehandlingsloven, fordi folketetinget gav den det navn: ligebehandling af mænd og kvinder. Som fru Kirsten Jacobsen ved, behandler den ligebehandling på arbejdsmarkedet. Spørgsmål om skattelovgivning, de forskellige synspunkter, der kan anlægges dér, må vel kunne diskuteres ved en anden lejlighed i folketetinget.

Det er min opfattelse, at denne lov fungerer tilfredsstillende, og at den også har været til fordel for erhvervslivet, selv om der var visse indkøringsvanskeligheder. Alene det, at man ikke på forhånd afskærer sig halvdelen af befolkningens dygtighed ved besættelse af stillinger, synes jeg er en fordel for erhvervslivet.

Men så vil jeg gerne sige til hr. Arne Christiansen, at der jo i loven findes dispensationsmuligheder, som vi selvfølgelig kan bruge, og som vi gerne vil bruge, også på områder, hvor det virker åbenbart fornuftigt at bruge disse dispensationsbestemmelser.

Jeg vil da gerne på foranledning af hr. Arne Christiansen tage spørgsmålet op, om vi har været for strenge ved behandlingen af konkrete ansøgninger. Jeg kan ikke huske, at vi har været det, og jeg kan i øvrigt heller ikke huske, at vi nogen sinde har fået en ansøgning fra Landbrugsrådet om dette spørgsmål her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 240

3) Til *arbejdsministeren* af:

Nathalie Lind (V):